

Model železniční trati Čejč–Ždánice

V roce 2006 jsme začali v našem Klubu modelářů železnic hledat námět pro začínající kroužky mládeže – kluky (a holky) od 10 let.

Zvolili jsme koncepci modulové železnice – celá trať je rozdělena na tzv. moduly, každý s normalizovaným profilem rozhraní, libovolně sestavitelnými. Všimněte si jich na modelu před vámi, jsou dobře patrné.

Vzhledem k tehdy převažujícímu počtu zájemců o modelovou velikost TT – měřítko 1:120, rozchod kolejí 12 mm, zde můžete vidět modulovou železnici právě tohoto měřítko.

Protože cílem našich kroužků mládeže není pouhé „hraní si s vláčky“, stanovili jsme si skutečnou předlohu našich budoucích modulů. Volba padla na trať číslo 256, Čejč–Ždá-

nice. Je to lokální trať místního významu, vedoucí od odbočky ze stanice Čejč přes Klobouky u Brna do Ždánic – městečka, ležícího na úpatí Chřibů. Vede převážně poli, lze na ní najít malebná nádražička a jiná zákoutí, není příliš daleko a pro naše možnosti věrné realizace modelů je velice vhodná.

Provoz na ní je dnes bohužel zastaven, nákladní doprava skomírá pouze v úseku Čejč – Uhřice u Kyjova a to díky vozbě cisteren s ropou, ze stáčírny v Uhřicích. Je to trochu smutné pozorovat, kolik malebných lokálních tratí je rušeno, jako by se pozornost soustřeďovala pouze na hlavní páteřní tratě s tranzitní dopravou a dopravní obslužnost regionů šla úplně stranou...

Náš model má tedy i historický charakter – některé podoby nádraží – např. Ždánice, už tak, jak jsou provedeny před Vámi, neuvidíte!

Protože na začátku každé modelářské činnosti je sběr podkladů, vypravili jsme se na

několik výletů, s foťáky, metry a poznámkovými bloky. Při té příležitosti jsme se mohli podívat, co že to vlastně všechno na té trati a kolem ní je, že věrný model nejsou jen koleje a štěrky, ale také různé druhy propustků a mostů, náspy a zářezy, polňačky s přejezdy, různé označníky na trati, ale i neželezniční prvky jako kupky sena, posedy, křoví, turistické rozcestníky, kapličky apod.

První stanicí, na které jsme se učili různé modelářské techniky, bylo nákladiště Krumvíř. Sice jen s dvěma kolejemi, ale se zachovalou staniční budovou a rozumnou délkou kolejí. Sloužila jako nákladiště zemědělských produktů. Rám modelu je ze dřeva, výhybky jsou přestavovány motoricky a model staniční budovy je z kartonu. Lampičky jsou funkční, takže budova je osvětlena, ale to byste museli přijít až navečer...

Stanice Ždánice přišla na řadu jako druhá. To už bylo ale jiné kafe – koncová stanice s vlečkou do Šroubáren (je to vlastně pokračování první – přímé koleje), dvěma dopravními a

dvěmi manipulačními kolejemi a výtopnou pro čtyři stání! Je zajímavá částečně ručním stavěním výměn a množstvím budov, je postavená dle tzv. drážních normálí, tato je typu XVIIH a stejnou můžete vidět třeba v Ivančicích, Mutěnicích, Nové Bystřici, Velkých Pavlovicích atd. Vedle ní vlevo opět normalizované dřevěné skladiště s nakládací rampou, vpravo nízké baráky traťové distance a pak také výtopna. Před výtopnou jsme, po vzoru dobových podkladů, umístili vodní jeřáb a tankovací stojan na naftu pro motorovou trakci a vpravo od výtopny jsou různé dřevěné kůly a šopy – sklad uhlí apod. Všechny budovy jsou osvětleny.

